

[Socialministeren.]

til at frygte for, at der skulde ligge andet i Bestemmelsen.

Hvad angaar den af det ærede Medlem Hr. Elmquist omtalte Sag, ved jeg, at det ærede Medlem Hr. A. Johansen personligt har været med til at behandle Sagen i Nævnet eller andetsteds og derfor bedre end jeg vil være i Stand til at svare netop paa det enkelte Spørgsmaal, men i Almindelighed vil alle vi, der kender Arbejdsdirektoratets Afgørelser, maaske snarere finde, at de er for drastiske, for strenge i Forhold til Forbrydelsen. I mangfoldige Tilfælde, hvor der tillige falder Dom ved Domstolene, vilde det maaske være rigtigt, at Arbejdsdirektoratet tog lidt mere Hensyn til Defensoratet for Forbryderen, for den Dom, der ved Siden af den egentlige af Retten afsagte Dom fældes som ekstra Straffedom fra Arbejdsdirektoratets Side, virker meget ofte langt, langt haardere end den Dom, der fældes ved Retten. Jeg tør sige, at den Administration, der i saa Henseende finder Sted, tager ikke med blide Hænder paa bevidste Forseelser.

A. Johansen: Uanset at den højt-ærede Socialminister allerede har udtalt sig om de omtalte Jordbrugere, vil jeg gerne sige et Par Ord om dem. Min Opfattelse af Arbejdsløshedsforsikringen i Almindelighed er den, at den ikke er interesseret i at have saadanne som Medlemmer. Men der er ingen, der kan skabe Tilstanden om her i Verden; vi kan ikke skabe det om, at der findes Overgangsled mellem at være Arbejder og selvstændig, eller at enkelte er begge Dele. Det, at der findes Folk, som om Vinteren beskæftiger sig med Skovarbejde og om Sommeren passer en Ejendom uden nogen Sinde i øvrigt at faa Understøttelse, er noget, der har fundet Sted i mange Aar. Det skete jo, at Folk blev arbejdsløse; saa var de, naar de ikke havde noget at beskæftige sig med, stillet paa samme Maade som andre, og saa maatte Spørgsmaalet tages op i hvert enkelt Tilfælde.

Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem Hr. Rahbek opmærksom paa, at det var et meget æret og agtet Medlem af Landstinget og af det bestaaende Arbejdsnævn dengang, Dalsgaard, der udarbejdede dette Forslag og fremlagde det. Jeg vil ogsaa fastholde, at hverken Arbejdsløshedsforsikringen eller endnu mindre Arbejdsdirektoratet nogen Sinde har forsøgt at beskytte disse Medlemmer ud over det rimelige. Det er ikke nok at henvise til, at de paagældende har

10—15—20 Tdr. Land, for hvis det er Hedejord alt sammen, giver det ikke noget; saa kan man taale at have 100 Tdr. Land uden at blive velhavende — der er imidlertid andre Steder, hvor et mindre Areal kan gøre det. Uanset at jeg ikke er Arbejdsmand eller har Indpas inden for denne Kasse, kender jeg adskilligt til Forholdene i min Egenskab af Medlem af Nævnet, og jeg gør opmærksom paa, at der ogsaa er Folk i andre Fag, Bødkere, Smede og Formere; der staar paa Værksted om Dagen og passer deres egen Bedrift om Aftenen; og de finder det vel i og for sig ganske naturligt, at de, naar de bliver arbejdsløse paa det Støberi eller Værksted, hvor de arbejder om Dagen, er berettigede til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Her er det for øvrigt ikke saa meget et Spørgsmaal om Understøttelse som om Medlemsskab, men disse Haandværkere rammes af de samme Grænser med Hensyn til Jordskyld, Husdyr o. s. v. Jeg tror, man fra alle Sider med den bedste Vilje har søgt at overholde Reglerne. Om det skulde være muligt at administrere Loven paa Basis af Lokalbestemmelser, skal jeg ikke kunne sige aldeles bestemt, men jeg betvivler, at der findes nogen Administration her i Landet, der var i Stand til at indrette sig efter Forhold i visse Egne af Landet, som ikke passer i de øvrige Dele af Landet, og som der ikke gælder særlige Regler for. Hvis man henter sine Eksempler fra et saadant Undtagelsessted, kommer man derfor undertiden til gale Resultater.

Jeg vil ikke være ked af at modtage det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Udfordring til at debattere det Spørgsmaal, han var inde paa, med Hensyn til hvilket jeg ligesom Socialministeren i Dag staar som anbefaler et Forslag; som jeg i Marts Maaned maatte gaa imod. Det ærede Medlem er formodentlig saa indlevet i dansk Politik, at han kender et Begreb, der hedder Kompromis; han ved sikkert, at man undertiden for at faa et Lovkompleks gennemført maa give Afkald paa visse Ting. Heri turde ligge en Forklaring paa, at der kunde være en vis Forskel i mine Udtalelser i Marts Maaned og nu. Forskellen mellem det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Opfattelse og min er den, at jeg som gammel Praktiker nærer en vis Mistillid, naar man kaster nye Undersøgelser- og Administrationsmomenter ind i en Sag, medens det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen nærer Tillid til det ukendte — Tiden skal vise, hvem der faar Ret.

Den Sag, som det ærede Medlem Hr.